

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

*Trg sv. Petra
Srijeda, 18. rujna 2024.*

[Multimedia]

U tekstu koji slijedi uključeni su i nepročitani dijelovi koje se također donosi kao da su izgovoreni.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas ću govoriti o svom apostolskom putovanju u Aziju i Oceaniju. Naziva se apostolskim putovanjem zato što to nije turističko putovanje, to je putovanje koje služi tome da se pronosi Riječ Gospodnju, da se drugima pomogne upoznati Gospodina, pa i tome da se upozna dušu narodâ. I to je jako lijepo.

Godine 1970. Pavao VI. bio je prvi papa koji je letio ususret izlazećem suncu, boraveći u dugom posjetu Filipinima i Australiji, ali se zaustavio također u nekoliko azijskih zemalja i na Samoa otocima. To je bilo nezaboravno putovanje! Zato što je prvi koji je izašao iz Vatikana bio sveti Ivan XXIII. koji je išao vlakom u Asiz. Zatim je sveti Pavao VI. poduzeo to nezaboravno putovanje. I u tome sam nastojao slijediti njegov primjer, ali sam se, budući da imam više godina na plećima nego što ih je on tada imao, ograničio na četiri zemlje: Indoneziju, Papuu Novu Gvineju, Istočni Timor i Singapur. Zahvaljujem Gospodinu koji mi je omogućio da kao stari papa ostvarim ono što sam bio želio učiniti kao mladi isusovac, zato što sam tada htio ići u misije!

Prvo promišljanje koje dolazi spontano nakon ovog putovanja je da smo u razmišljanju o Crkvi još uvijek previše eurocentrični, ili, kako se kaže, „zapadnjački“ orijentirani. U stvarnosti, *Crkva je mnogo veća*, mnogo veća od Rima i Europe, mnogo veća i – usuđujem se reći – mnogo *življa* u tim zemljama! Doživio sam to na dirljiv način u susretu s tim zajednicama, slušajući svjedočanstva svećenikâ, časnih sestara, vjernikâ laikâ, a osobito katehistâ – katehisti su ti koji pronose evangelizaciju. Crkve su to koje ne vrše prozelitizam, nego rastu „privlačnošću“, kao što je mudro zborio Benedikt XVI.

U Indoneziji je kršćana oko 10%, a katolika 3%, manjina. Ali ono što sam tamo našao je živa, snažna Crkva, kadra živjeti i prenositi evanđelje u toj zemlji koja ima vrlo plemenitu kulturu, sklonu usklađivanju različitosti, i koja ujedno broji najveću prisutnost muslimana u svijetu. U tom kontekstu dobio sam potvrdu kako je *suosjećanje* put kojim kršćani mogu i moraju ići kako bi svjedočili Krista Spasitelja i, istodobno, susretali se s velikim vjerskim i kulturnim tradicijama. U vezi sa suosjećanjem ne zaboravimo tri Gospodinove značajke: blizina, milosrđe i suosjećanje. Bog je blizu, Bog je milosrdan i Bog je suosjećajan. Ako kršćanin nema suosjećanja, od njega nikakve vaje. „Vjera, bratstvo, suosjećanje“ bilo je geslo posjeta Indoneziji: tim riječima evanđelje ulazi svaki dan, konkretno, u život tog naroda, primajući ga i dajući mu milost umrlog i uskrslog Isusa. Te su riječi poput mosta, poput podvožnjaka koji povezuje katedralu u Jakarti s najvećom džamijom u Aziji. Ondje sam vidio da je bratstvo budućnost, ono je odgovor na anticivilizaciju, na đavolske spletke mržnje i rata, a i sektaštva. Tamo vlada bratstvo, bratstvo.

Ljepotu misionarske Crkve, u izlasku, našao sam u *Papui Novoj Gvineji*, arhipelagu koji se proteže prema beskraju Tihog oceana. Ondje pripadnici različitih etničkih skupina govore više od osam stotina jezika: idealno okruženje za Duha Svetoga, koji voli da poruka Ljubavi odzvanja u simfoniji jezika. Nema jednolikosti, ono što čini Duh Sveti je simfonia, sklad, On je „gospodar“, glava sklada. Tamo su, na poseban način, protagonisti bili i ostali misionari i katehisti. Srce mi je preplavilo radost što sam mogao malo vremena provesti s današnjim misionarima i katehistima i bio sam dirnut slušajući pjesme i glazbu mladih: u njima sam vidio novu budućnost, bez plemenskih nasilja, bez ovisnosti, bez ekonomskih ili ideoloških kolonijalizama; budućnost bratstva i brige o prekrasnom prirodnom okolišu. Papua Nova Gvineja može biti „laboratorij“ tog modela cjelovitog razvoja, oduhovljenog „kvascem“ evanđelja. Jer novog čovječanstva nema bez novih muškaraca i novih žena, a njih samo Gospodin daje. Želim također spomenuti moj posjet Vanimu, gdje se misionari nalaze usred šuma i mora. Ulaze u šumu da ondje potraže najskrivenija plemena... Lijepog li sjećanja!

Ljudska i društvena snaga kršćanske poruke posebno se ističe u povijesti *Istočnog Timora*. Ondje je Crkva dijelila proces osamostaljenja zajedno sa čitavim narodom, usmjeravajući ga uvijek prema miru i pomirenju. Nije riječ o ideologizaciji vjere – to nikako – vjera je ta koja postaje kultura i ujedno je osvjetljava, pročišćava, uzdiže. To je razlog zašto sam ponovno podsjetio na plodonosni odnos između vjere i kulture, na koji se već osvrnuo sveti Ivan Pavao II. u svom posjetu. Vjeru treba inkulturirati, a kulture evangelizirati. Vjera i kultura. No, iznad svega, bio sam

zadivljen ljepotom tog naroda: prokušanog, ali radosnog naroda, naroda mudrog u patnji. Narod je to kojem ne samo da se rađa mnogo djece – tamo je bilo more djece, baš mnogo! –, već ih uči osmijehu. Nikad neću zaboraviti osmijeh djece te zemlje, toga kraja. Uvijek se smiju, a baš ih je mnogo. Taj ih narod uči tome da se smiju i to je jamstvo budućnosti. Riječju, u Istočnom Timoru vidio sam mladost Crkve: obitelji, djecu, mlade, mnoge sjemeništare i kandidate za posvećeni život. Hoću reći, bez pretjerivanja, udisao sam “proljetni zrak”!

Posljednja postaja na tom putovanju bio je *Singapur*. Ta je zemlja veoma različita od ostale tri: vrlo moderan grad-država, ekonomsko i financijsko središte Azije i šire. Ondje kršćani predstavljaju manjinu, ali još uvijek čine živu Crkvu, posvećenu stvaranju sklada i bratstva između različitih etničkih skupina, kulturâ i religijâ. I u bogatom Singapuru postoje „maleni“, koji slijede evanđelje i postaju sol i svjetlo, svjedoci *nade veće* od one koju mogu jamčiti ekonomske zarade.

Želim zahvaliti tim narodima koji su me tako toplo primili, s toliko ljubavi. Zahvaljujem njihovim obnašateljima vlasti, koji su mnogo pomogli da dođe do tog posjeta, da sve protekne u redu i miru, bez problema. Zahvaljujem svima onima koji su dali svoj obol tome. Zahvaljujem Bogu na daru tog putovanja! I ponavljam svoju zahvalnost svima, svima njima. Neka Bog blagoslovi narode koje sam susreo i neka ih vodi putem mira i bratstva! Pozdrav svima!

Pozdrav talijanskim vjernicima

Izražavam srdačnu dobrodošlicu hodočasniciima talijanskog govornog područja. Osobito pozdravljam sudionike Kongresa opatâ Benediktinske konfederacije i, dok novom predsjedniku opatu – on je baš mlad – izabranom ovih dana, želim uspješan rad, potičem sve da se karitativnim i misionarskim poletom posvete tome da benediktinskih duh učine sve aktualnijim u svijetu. Pozdravljam, nadalje, braću laike karmelićane i potičem ih da budu kvasci evanđelja, posebno se zalažući za najranjivije kako bi uvijek postali znakom Crkve u izlasku.

Srdačno pozdravljam također sudionike Kongresa Europskog društva za kranio-maksilofacijalnu kirurgiju; skupinu iz Palio di San Michelea, iz Bastia Umbre; vojnike iz Marka, Tranija i Rima-Cecchignola; vjernike Župe Santissimo Salvatore, Cava de' Tirreni, nadajući se da će boravak u vječnom gradu osnažiti zalaganje svih za kršćansku solidarnost, u različitim sredinama u kojima djeluju.

U mislima sam, na kraju, s mladima, bolesnicima, starijim osobama i mladencima. Na početku nove školske godine pozivam vas, dragi mladi, posebno pitomce Instituta Krista Kralja (Cristo Re) iz Rima, da predanost oko studija doživite kao priliku za razvoj talenata koje vam je Gospodin

povjerio za dobro svijetu. Dragi *bolesnici i starije osobe*, neka vam Gospa Žalosna, koje smo se prije nekoliko dana spomenuli u liturgiji, pomogne da u patnjama i teškoćama otkrijete poziv da svoj život učinite poslanjem za spasenje svoje braće i sestara, i neka vas, *dragi mladenci* – mnogo ih je danas – podrži u prihvaćanju svakodnevnih križeva kao prilika za rast i čišćenje vaše ljubavi.

A, zatim, draga braćo i sestre, molimo za mir: ne zaboravimo da je rat poraz. Ne zaboravimo Palestinu, Izrael, ne zaboravimo mučeničku Ukrajinu, Mjanmar i mnoga mjesta gdje su ratovi, ružni ratovi. Neka Gospodin svima podari srce koje traži mir kako bi se pobijedio rat koji je uvijek poraz.

Moj blagoslov svima!